

En vårdag.

Lagerfelt, Märta,

78 H Br. qv.

National Library
of Sweden

En vårdag.

Med text av
Märta Lagerfelt.

Anders
Balmb.
(Bord)
4

En vårdag.

NU skiner det sol över ängarna
i morgonens ljuvliga stund.

Nu vakna små barnen i sängarna
så glatt ur sin nattliga blund.

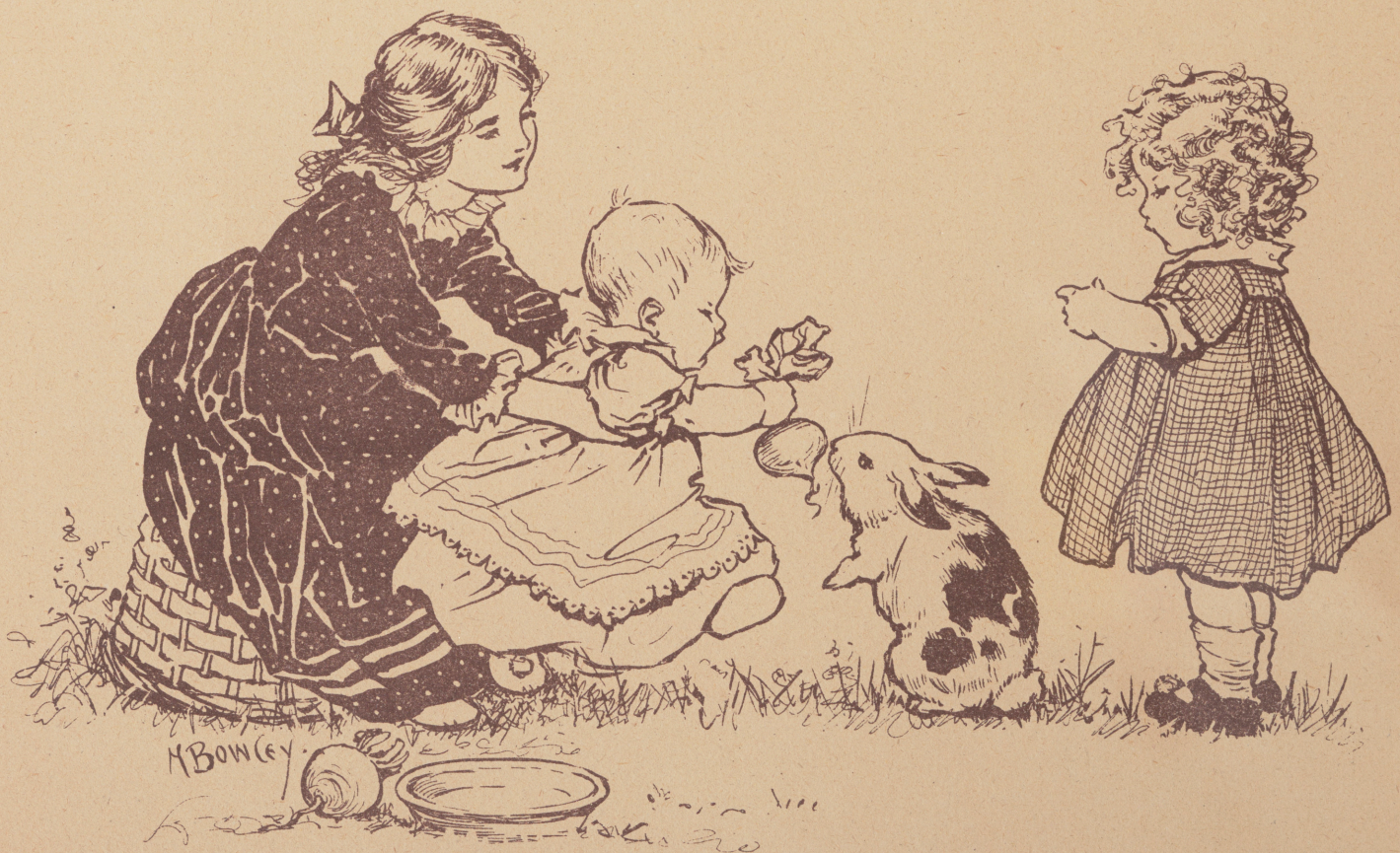
Nu sitta små fåglarna gungande
på grenen vid boet av strå.

De bedja sin morgonbön sjungande,
och Gud skall den sången förstå.

Och barnen de knäppa små händerna
och bedja med allvar sin bön
till Herren, som skapade länderna,
men ock varje blomma så skön.

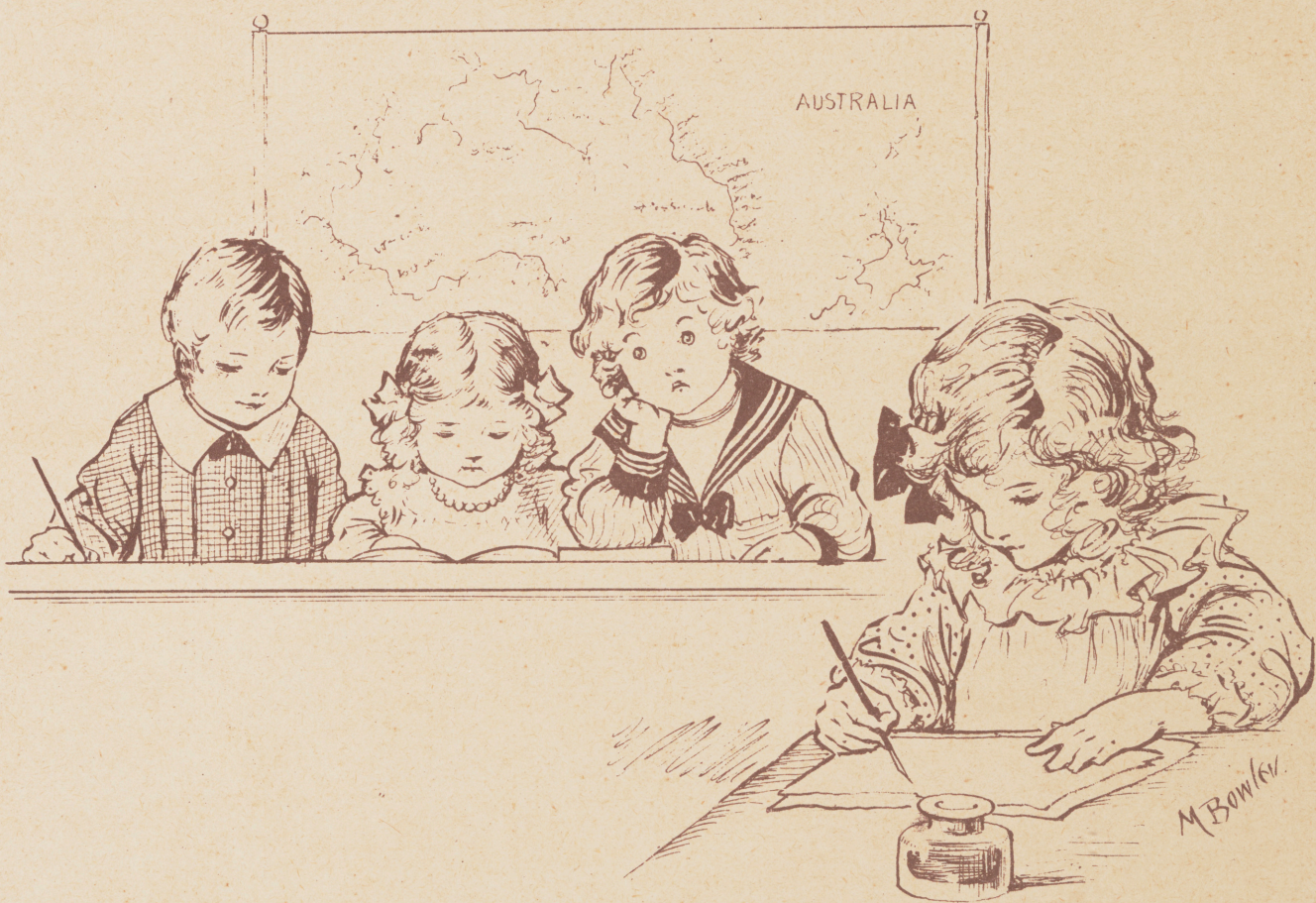
Du leder de himmelska skarorna,
som inför ditt ansikte stå.

O, skydda från synden och farorna
i dag dina fattiga små!

MORGONSTUND I BARNKAMMAREN.

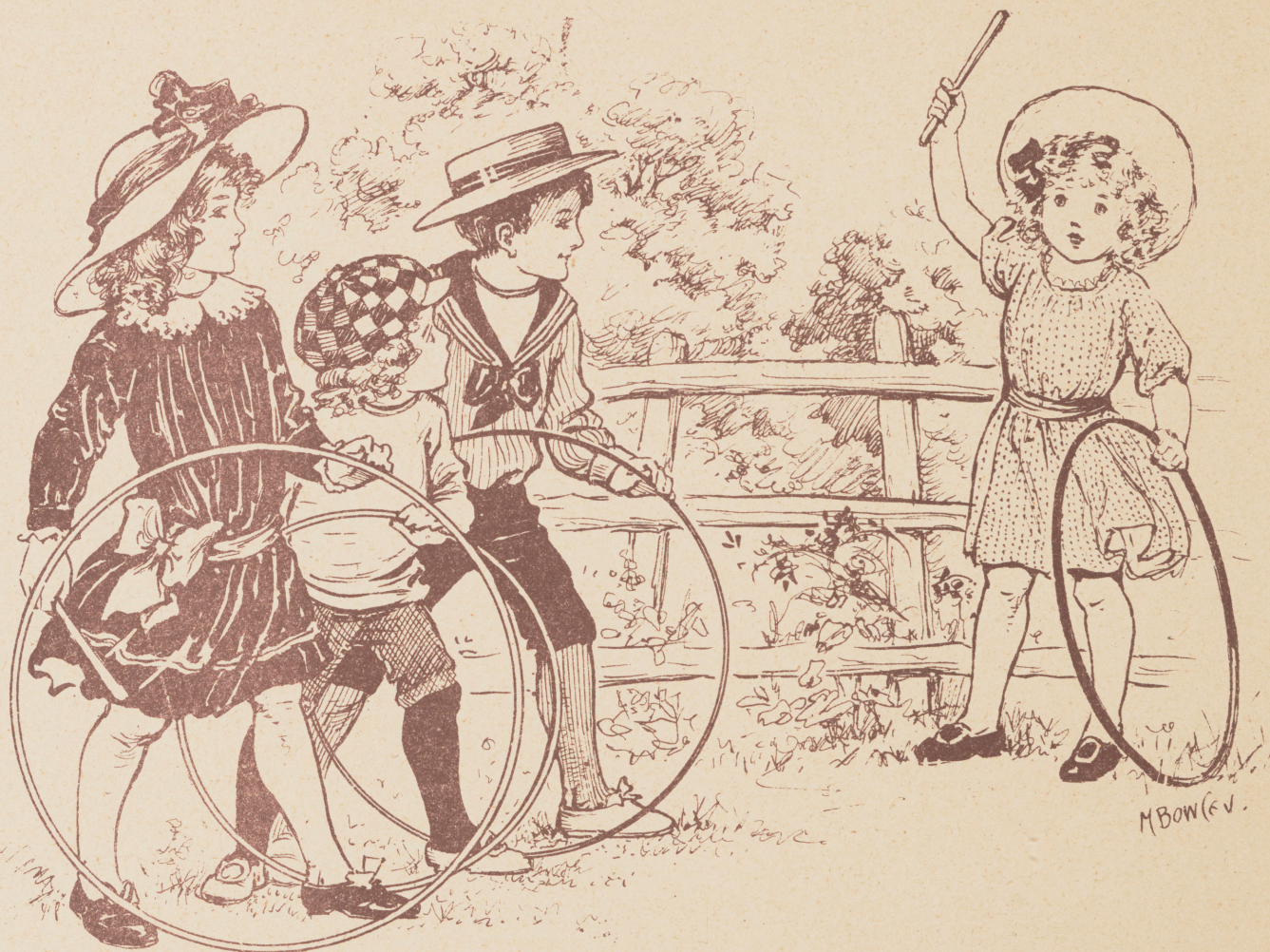
DE, alla barnen springa
till skolan nu så glatt.
Först komma Bengt och Inga,
men Åke tar dem fatt.
Där borta Nils och Greta stå.
De äro ännu alltför små,
men vänta! Till ett annat år
de nog i skolan gå.

Nu barnen läsa, skriva.
Rut skriver fint med bläck.
Det skall så prydligt bliva
och ingen plump och fläck.
Karl-Erik ritat ganska nätt,
och lilla Anna stavar rätt,
men Gustav-Adolf tänker på
ett tal, som ej är lätt.

BARNEN SPRINGA TILL SKOLAN.

VAD det är roligt, när solen
skiner
och blommor dofta och skyn är
blå!

Då springa barnen med sina rull-
band
och tävla hurtigt med vänner små.

Nu höjer Elsa sin lilla pinne:
Då sätta alla i gång. Låt se!
Nu bär det av över sten och
backar!

Vem blir den förste utav de tre?

Ett saftigt äpple är första priset.
Det vilja alla så gärna ha.
En karamell är det andra priset,
och det är säkert, den smakar
bra.

Den som blir sist, han får vara
utan!

Men vill du höra, vad jag dock
tror?

Jag tror, att vinnarna dela med
sig,

ty då blir glädjen ju dubbelt stor!

Nu skymmer molnet solen
för våra blickar bort.

Men den finns kvar där bakom
och strålar innan kort.

Det susar genom lummig lund,
det börjar regna samma stund.

Vart skall väl Rut ta vägen
med lillebror och hund?

Det stora paraplyet
får bli för alla tak.

Se blott! Nu ljungar blixten,
nu höres åskans brak.

"Du, Gud, som haver barnen kär,
se ned till mig, som liten är...."

Så bedja bror och syster,
de veta, Gud är när.

Och alla vackra
blommor,
och alla gröna blad,
de dricka regnets
droppar
och fröjdas åt ett
bad.
Sen dofta åter blom
och knopp
och vända sig mot
solen opp
och tacka, prisa
Herren,
vår sol, vår sköld,
vårt hopp.

STORA SYSTER BERÄTTAR OM VIND OCH SOLSKEN.

*V*IND, så heter brodern. Han är så vild och yster.
Han har en liten piska, med denna vill han slå.
Solsken är hans milda och strålande syster,
och nästan alla dagar så leka de två.

De leka mellan träden, de leka uti hagar,
och på den gröna höjden, och vid den svala strand.
Och *Solsken* lockar blommor i vår och sommardagar
upp ur den svarta mulden på äng och trädgårdsland.

Ibland när *Vind* är bråkig, då slår han med sin piska
på *Solskens* vackra blommor, så att de falla av.
Ibland är han så vänlig och kommer för att viska
en hemlighet, han hörde ifrån det vida hav.

Var nu så snäll och artig, och håll
dig riktigt stilla,
och kasta bort din piska, den
fula, du har!
Så sin yra broder förmanar
den lilla. —
Och *Vind* sig skamsen
gömmer — man vet
icke var.

TEKALASET I DET GRÖNA.

MAMMA lovat, att vi ska få

dricka te i det gröna.

Själva skola vi duka då,

skära kakan, den sköna.

Några gäster vi redan bett:

Lilla Maj med sin katt Lisette.

Men kaninerna ludna

de komma, fast inte bjudna.

Nu välkomna och sätt er ned!

Måtte teet er smaka!

Herr kanin, lämna snällt i fred

skålen med sockerkaka!

Och tag bort dina tassar små!

Inte skall man på duken gå!

Sitt som Kajsa så stilla,

tills mor serverar sin lilla!

GODNATT, LILLA MAMMA!

NU så är det redan kväll,
och jag med detsamma
går och lägger mig så snäll,
lyda vill min mamma.
Lillan vilar i sin säng,
blomman står på blomsteräng,
fåglarna bland bladen
sova hela raden.

Nu jag ber i aftonbön
Gud sin ängel sända.
Tack för nådedagen skön,
vilken gått till ända!
Gud, välsigna mor och far
och små syskonen jag har!
Trygg jag vilan smakar,
ty ditt öga vakar.

Evang. Fosterlands-Stiftelsens Förlags-Expedition,
Stockholm 3.

Imp.